

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «МІЖНАРОДНА КРИМІНАЛЬНА ЮСТИЦІЯ ТА ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ВОЄННИХ ЗЛОЧИНІВ»

Рівень вищої освіти	Другий (магістерський)
Освітня програма	Право
Заняття	I семестр 2025-2026 н.р.
Лекції	1 раз на тиждень
Семінарські	1 раз на тиждень
Кількість кредитів	3 кредити ЄКТС (90 годин)
Мова викладання	Українська

Інформація про викладача

Прізвище, ім'я, по батькові	Фоменко Андрій Євгенович
Науковий ступінь	Доктор юридичних наук
Вчене звання	Професор
Посада	Професор кафедри
Контакти	fomenkoa@nmu.one
E-mail	fomenkoa@nmu.one
Профайл	https://publiclawntu.com.ua
Персональ на сторінка	ORCID: https://orcid.org/0000-0003-3755-4130 Scopus: https://www.scopus.com/authid/detail.uri?origin=AuthorProfile&authorId=57209662420&zone Google Scholar: https://scholar.google.com.ua/citations?user=dPG_rngAAAAJ&hl=uk
Консультації	ауд.10/303, 2 години на тиждень (згідно графіку індивідуальних консультацій, що розміщений на інформаційному стенді кафедри)
Місце	Національний технічний університет «Дніпровська політехніка», кафедра публічного права, 49005 м. Дніпро, пр. Дмитра Яворницького, 19; 10 корпус, 3 поверх, ауд. 303
Онлайн-консультації	електронна пошта (щоденно, окрім вихідних і святкових днів) та онлайн-платформа Microsoft Teams

1. Анотацію до курсу

Навчальна дисципліна «Міжнародна кримінальна юстиція та переслідування воєнних злочинів» є обов'язковою складовою підготовки здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти за спеціальністю D8 «Право». Курс спрямований на формування у студентів

системних знань та практичних навичок, необхідних для розуміння сутності, принципів і механізмів функціонування міжнародної кримінальної юстиції, особливостей кваліфікації, розслідування та судового переслідування воєнних злочинів, а також взаємодії міжнародних і національних органів правосуддя у цій сфері.

У межах дисципліни розглядаються питання юрисдикції та структури Міжнародного кримінального суду, діяльності *ad hoc* і гібридних трибуналів, документування та збору доказів воєнних злочинів, процесуальних прав і гарантій учасників провадження, порядку проведення слухань та ухвалення рішень. Значна увага приділяється аналізу міжнародної та національної судової практики, зокрема рішень МКС, спеціальних трибуналів та Європейського суду з прав людини, а також формуванню вмінь готувати процесуальні документи та здійснювати правову аргументацію в умовах міжнародних і змішаних проваджень.

Вивчення дисципліни передбачає поєднання лекційних і практичних занять, роботу з міжнародними договорами, національними законами, судовими рішеннями, науковими джерелами та виконання індивідуальних завдань. Засвоєні знання та навички стануть основою для подальшої професійної діяльності у сфері міжнародного кримінального правосуддя, адвокатури, прокурорської та судової роботи, правозахисної діяльності, а також для наукових досліджень у галузі міжнародного та кримінального процесу.

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Метою навчальної дисципліни «Міжнародна кримінальна юстиція та переслідування воєнних злочинів» є формування у здобувачів вищої освіти системи знань, умінь і практичних навичок, необхідних для глибокого розуміння сутності, принципів та механізмів функціонування міжнародної кримінальної юстиції, особливостей кваліфікації, розслідування та судового переслідування воєнних злочинів, а також забезпечення реалізації та захисту прав людини відповідно до міжнародних стандартів і норм міжнародного гуманітарного права. Дисципліна покликана розвинути здатність майбутніх фахівців ефективно орієнтуватися у структурі та діяльності міжнародних і національних органів правосуддя, застосовувати положення міжнародних договорів, національного законодавства та судову практику для прийняття обґрунтованих процесуальних рішень у справах про воєнні злочини.

Завдання вивчення дисципліни

Вивчення навчальної дисципліни «Міжнародна кримінальна юстиція та переслідування воєнних злочинів» передбачає досягнення таких основних завдань:

- Поглиблене засвоєння теоретичних положень і норм, що регламентують юрисдикцію, структуру та діяльність Міжнародного кримінального суду, спеціальних трибуналів і гібридних судових органів.

- Формування знань щодо процесуальних прав та обов'язків учасників міжнародних кримінальних проваджень, їх ролі та функцій у змагальному процесі.

- Опанування навичками збору, документування та оцінки доказів воєнних злочинів, у тому числі з урахуванням стандартів МКС, ad hoc трибуналів і практики ЄСПЛ.

- Розвиток умінь готувати процесуальні документи та аргументувати правову позицію у міжнародних і національних провадженнях щодо воєнних злочинів.

- Оволодіння методами забезпечення балансу між інтересами правосуддя, безпекою свідків і потерпілих та правами обвинувачених.

- Набуття здатності критично оцінювати судові рішення міжнародних і національних судів у справах про воєнні злочини, виявляти процесуальні порушення та пропонувати шляхи їх усунення.

- Сприяння формуванню професійної правосвідомості, високої культури міжнародної правової аргументації та етики поведінки у судових процесах.

Завдання курсу

У процесі опанування дисципліни «Міжнародна кримінальна юстиція та переслідування воєнних злочинів» здобувачі вищої освіти повинні:

- набути здатності формулювати та обґрунтовувати правову позицію з питань міжнародного кримінального переслідування;

- навчитися аналізувати та застосовувати положення Римського статуту, міжнародних договорів, норм міжнародного гуманітарного права та національного законодавства;

- оволодіти вмінням оцінювати допустимість, належність та достовірність доказів у справах про воєнні злочини;

- засвоїти навички застосування міжнародних стандартів справедливого суду та практики ЄСПЛ у міжнародних і національних провадженнях;

- розвинути здатність приймати обґрунтовані процесуальні рішення з урахуванням принципів міжнародного кримінального правосуддя;

- підвищити рівень юридичної риторики, навички публічних виступів і професійного спілкування в умовах міжнародних судових процесів.

3. Результати навчання

РН9 – Вміти застосовувати сучасні інформаційно-аналітичні технології для збору, систематизації та візуалізації даних, пов'язаних із розслідуванням міжнародних злочинів, у тому числі воєнних злочинів.

PH18 – Інтегрувати знання з міжнародного кримінального, гуманітарного та конституційного права при кваліфікації воєнних злочинів та виборі механізмів відповідальності в межах національної та міжнародної юрисдикції.

4. Структура курсу

Види та тематика навчальних занять
ЛЕКЦІЇ
ТЕМА 1. Система міжнародної кримінальної юстиції: інституції та принципи
1. Визначення міжнародної кримінальної юстиції. 2. Судові та квазісудові органи: МКС, ad hoc трибунали, гібридні суди. 3. Основоположні принципи: верховенство права, справедливість, неупередженість. 4. Принцип комплементарності. 5. Роль держав у функціонуванні міжнародної юстиції. 6. Взаємодія міжнародних і національних судів.
Тема 2. Ініціювання проваджень у міжнародній кримінальній юстиції
1. Підстави для початку розслідування. 2. Роль прокурора: критерії початку провадження. 3. Повідомлення про злочини та механізми перевірки інформації. 4. Автоматичне, державне та РБ ООН-ініційоване провадження. 5. Проблеми та ризики політизації процесу.
Тема 3. Досудове розслідування міжнародних злочинів
1. Особливості досудового етапу в діяльності МКС. 2. Повноваження прокурора на етапі слідства. 3. Співпраця з державами: отримання доказів, доступ до територій. 4. Захист потерпілих і свідків на досудовому етапі. 5. Застосування запобіжних заходів.
Тема 4. Захист і права підозрюваних у міжнародному процесі
1. Гарантії права на захист: міжнародні стандарти. 2. Права підозрюваного та обвинуваченого у практиці МКС. 3. Забезпечення юридичної допомоги. 4. Визнання вини та угоди. 5. Проблеми забезпечення ефективного захисту в умовах конфлікту.
Тема 5. Доказування в міжнародній кримінальній юстиції
1. Стандарти доказування: «поза розумним сумнівом». 2. Види доказів: документи, свідчення, фото-відео, цифрові сліди. 3. Докази, зібрані у збройному конфлікті: допустимість і достовірність. 4. Особливості оцінки доказів судом. 5. Проблеми недопущених доказів і фальсифікацій.
Тема 6. Судовий процес у міжнародній кримінальній юстиції
1. Структура судового розгляду в МКС. 2. Роль учасників: прокурор, захист, потерпілі, судді. 3. Усність і змагальність процесу. 4. Доказування, допити, перехресне допитування. 5. Винесення вироку та його структура.
Тема 7. Засудження, покарання та виконання рішень
1. Види покарань у міжнародному кримінальному праві. 2. Критерії визначення міри покарання. 3. Питання умовного звільнення та зменшення строку. 4. Відбуття покарання в державах-партнерах. 5. Проблеми виконання рішень МКС і трибуналів.

Тема 8. Процедури повернення майна, репарацій та відшкодувань
1. Компенсація жертвам міжнародних злочинів. 2. Фонд репарацій МКС. 3. Порядок подачі заяв потерпілими. 4. Рішення про компенсацію: колективні та індивідуальні. 5. Досвід впровадження механізмів відшкодування..
Тема 9. Перспективи переслідування воєнних злочинців в українських реаліях
1. Участь України в міжнародній кримінальній юстиції. 2. Національні розслідування воєнних злочинців: правові основи. 3. Координація між прокуратурою України та Офісом прокурора МКС. 4. Проблеми документування злочинів в умовах війни. 5. Ініціативи зі створення спеціального трибуналу для злочину агресії. 6. Перспективи притягнення до відповідальності вищих посадових осіб РФ.

5. Технічне обладнання та/або програмне забезпечення

Спеціально обладнана проектором аудиторія 10/305 або 10/311 для проведення лекційних та семінарських занять.

Для навчання необхідно мати з собою гаджети зі стільниковим інтернетом.

Студент повинен мати активований акаунт університетської пошти (student.i.p@nmu.one) на Office 365.

6. Система оцінювання та вимоги

6.1. Навчальні досягнення здобувачів вищої освіти за результатами вивчення курсу оцінюватимуться за шкалою, що наведена нижче:

Рейтингова шкала	Інституційна шкала
90-100	Відмінно
75-89	Добре
60-74	Задовільно
0-59	Незадовільно

6.2. Здобувачі вищої освіти можуть отримати підсумкову оцінку з дисципліни на підставі поточного оцінювання знань за умови, якщо набрана кількість балів з поточного тестування та самостійної й індивідуальної робіт складатиме не менше 60 балів.

Засоби діагностики та процедури оцінювання

ПОТОЧНИЙ КОНТРОЛЬ			ПІДСУМКОВИЙ КОНТРОЛЬ	
навчальне заняття	засоби діагностики	процедури	засоби діагностики	процедури
лекції	контрольні завдання	усне опитування, бліц-	підсумкове тестування	визначення загальної

	за кожною темою	опитування, тестування		кількості балів за результатами поточних контролів; підсумкове тестування під час заліку
семінарські	контрольні завдання за кожною темою	усне опитування, оцінювання презентації виступ-презентація, робота в малих групах, реферат/есе; виконання завдань під час самостійної роботи		
	або індивідуальне завдання			

6.3. Поточна успішність складається з успішності за оцінки за роботу на семінарських заняттях (оцінюється 8 занять, участь у занятті максимально може принести здобувачу вищої освіти 5 балів). Отримані бали на семінарських заняттях та бали за самостійну роботу (максимально 25 балів) додаються до оцінки з підсумкової (тестової) роботи в кінці семестру (40 балів) та є підсумковою оцінкою за вивчення навчальної дисципліни. Максимальна кількість балів з курсу навчальної дисципліни складає 100 балів.

Залік, екзамен відбуваються у письмовій формі та складаються з 20 тестових запитань. Правильна відповідь на запитання тесту оцінюється у 5 балів. Загальна оцінка з навчальної дисципліни «Міжнародна кримінальна юстиція та переслідування воєнних злочинів» визначається за накопичувальною системою, тобто сума всіх балів, отриманих за виконання певного виду робіт студента.

6.4. Критерії оцінювання за роботу на семінарських заняттях: 7 семінарських занять оцінюються максимально у 5 балів кожне, причому:

5 балів – відповідність еталону, наведення прикладів з додаткової літератури, правильна мова викладення матеріалу;

4 бали – відповідність еталону, помилки в граматиці та/або орфографії;

3 бали – зміст відповіді має стосунок до предмету запитання, проте не відповідає еталону, містить суттєві граматичні та орфографічні помилки, які ускладнюють розуміння тексту або викривляють зміст повідомлення;

2-1 бал – наявність текстової відповіді, яка не відповідає еталону, та/або не має стосунку до предмету запитання, містить суттєві граматичні та орфографічні помилки, які ускладнюють розуміння тексту або викривляють зміст повідомлення;

0 балів – відсутність відповіді.

7. Політика курсу

7.1. Політика щодо академічної доброчесності. Академічна доброчесність студентів є важливою умовою для опанування результатами навчання за дисципліною і отримання задовільної оцінки з поточного та підсумкового контролів. Академічна доброчесність базується на засудженні практик списування (виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання), плагіату (відтворення опублікованих текстів інших авторів без зазначення авторства), фабрикації (вигадування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі).

У разі порушення студентом академічної доброчесності (списування, плагіат, фабрикація), робота оцінюється незадовільно та має бути виконана повторно. При цьому викладач залишає за собою право змінити тему завдання.

7.2. Комунікаційна політика. Студенти повинні мати активовану університетську пошту. Обов'язком студента є перевірка один раз на тиждень (щонеділі) поштової скриньки на Office 365.

Протягом тижнів самостійної роботи обов'язком студента є робота з дистанційним курсом «Міжнародна кримінальна юстиція та переслідування воєнних злочинів».

Усі письмові запитання до викладача стосовно курсу мають надсилатися на університетську корпоративну електронну пошту.

7.3. Політика щодо перескладання. Роботи, які здаються із порушенням термінів без поважних причин, оцінюються на нижчу оцінку. Перескладання відбувається із дозволу деканату за наявності поважних причин (наприклад, лікарняний).

7.4. Відвідування занять. Для студентів денної форми навчання відвідування занять є обов'язковим. Поважними причинами для неявки на заняття є хвороба, участь в університетських заходах, відрядження, які необхідно підтверджувати документами у разі тривалої (два тижні) відсутності. Про відсутність на занятті та причини відсутності студент має повідомити викладача або особисто, або через старосту. Якщо студент захворів, ми рекомендуємо залишатися вдома і навчатися за допомогою дистанційної платформи. Студентам, чий стан здоров'я є незадовільним і може вплинути на здоров'я інших студентів, буде пропонуватися залишити заняття (така відсутність вважатиметься пропуском з причини хвороби). Семінарські заняття не проводяться повторно, ці оцінки неможливо отримати під час консультації. За об'єктивних причин (наприклад, міжнародна мобільність або в період епідемій) навчання може відбуватись дистанційно – в онлайн-формі, за графіком, за погодженням з викладачем.

7.5. Бонуси. Студенти, які регулярно відвідували лекції (мають не більше двох пропусків без поважних причин) та мають написаний конспект лекцій, отримують додатково 5 балів до результатів оцінювання до підсумкової оцінки.

7.6. Участь в анкетуванні. Наприкінці вивчення курсу студентам буде запропоновано анонімно заповнити електронні анкети (Microsoft Forms Office 365), які буде розіслано на університетські поштові скриньки. Заповнення анкет є важливою складовою вашої навчальної активності, що дозволить оцінити дієвість застосованих методів викладання та врахувати пропозиції стосовно покращення змісту навчальної дисципліни «Міжнародна кримінальна юстиція та переслідування воєнних злочинів».

8. Ресурси і література:

Нормативні акти:

1. Римський статут Міжнародного кримінального суду від 17 липня 1998 р. // Офіційний сайт ООН (англ. версія), 1998.
2. Правила процедури та доказування (Rules of Procedure and Evidence) Асамблеї держав-учасниць МКС, ухвалені 9 вересня 2002 р. // Офіційний сайт МКС, 2002.
3. Елементи злочинів (Elements of Crimes) Асамблеї держав-учасниць МКС, ухвалені 9 вересня 2002 р. // Офіційний сайт МКС, 2002.
4. Женевські конвенції від 12 серпня 1949 р. (I–IV) та Додаткові протоколи 1977 р. // Закон України від 29 грудня 2000 р. № 1919-IV «Про ратифікацію Женевських конвенцій та додаткових протоколів до них» // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 40. – Ст. 357.
5. Конвенція про запобігання злочину геноциду та покарання за нього від 9 грудня 1948 р. // Закон України від 1 червня 1998 р. № 280/98-ВР Про ратифікацію Конвенції // Відомості Верховної Ради України. – 1998. – № 23. – Ст. 212.
6. Конвенція про незастосування строків давності до воєнних злочинів і злочинів проти людства від 26 листопада 1968 р. // Закон України від 2 липня 2003 р. № 1078-IV Про ратифікацію Конвенції // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 30. – Ст. 192.
7. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод (ЄКПЛ) від 4 листопада 1950 р. // Закон України від 17 липня 1997 р. № 475/97-ВР Про ратифікацію Конвенції // Відомості Верховної Ради України. – 1997. – № 28. – Ст. 186.
8. Резолюція Ради Безпеки ООН № 827 (1993) від 25 травня 1993 р. «Про створення Міжнародного трибуналу для колишньої Югославії» // ООН документи. – 1993.
9. Резолюція Ради Безпеки ООН № 955 (1994) від 8 листопада 1994 р. «Про створення Міжнародного трибуналу для Руанди» // ООН документи. – 1994.
10. Закон України «Про співробітництво з Міжнародним кримінальним судом»: від 20 червня 2000 р. № 1793-III // Відомості Верховної Ради України. – 2000. – № 29. – Ст. 232.
11. Кримінальний кодекс України: Закон України від 5 квітня 2001 р. № 2341-III // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 25–26. – Ст. 131.
12. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13 квітня 2012 р. № 4651-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2013. – № 9–10, 11–12, 13. – Ст. 88.
13. Закон України «Про національну безпеку України»: від 21 червня 2018 р. № 2469-VIII // Відомості Верховної Ради України. – 2018. – № 31. – Ст. 241.
14. Закон України «Про правовий режим воєнного стану»: від 12 травня 2015 р. № 389-VIII // Відомості Верховної Ради України. – 2015. – № 28. – Ст. 250.

15. Закон України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб»: від 20 жовтня 2014 р. № 1706-VII // Відомості Верховної Ради України. – 2015. – № 1. – Ст. 1.
16. Міжнародний пакт про громадянські і політичні права: від 16 грудня 1966 р. // Закон України від 19 жовтня 1973 р. № 2148-VIII Про ратифікацію Пакту // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1973. – № 48. – Ст. 454.
17. Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права: від 16 грудня 1966 р. // Закон України від 19 жовтня 1973 р. № 2147-VIII Про ратифікацію Пакту // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1973. – № 48. – Ст. 455.
18. Конвенція ООН проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання: від 10 грудня 1984 р. // Закон України від 26 січня 1987 р. № 3484-XI Про ратифікацію Конвенції // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1987. – № 47. – Ст. 767.
19. Конвенція про права дитини: від 20 листопада 1989 р. // Закон України від 27 лютого 1991 р. № 789-XII Про ратифікацію Конвенції // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 20. – Ст. 277.
20. Конвенція про статус біженців: від 28 липня 1951 р. // Закон України від 10 січня 2002 р. № 2932-III Про ратифікацію Конвенції // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 16. – Ст. 114.
21. Протокол до Конвенції про статус біженців: від 31 січня 1967 р. // Закон України від 10 січня 2002 р. № 2933-III Про ратифікацію Протоколу // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 16. – Ст. 115.
22. Конвенція ООН проти транснаціональної організованої злочинності: від 15 листопада 2000 р. // Закон України від 4 лютого 2004 р. № 1433-IV Про ратифікацію Конвенції // Відомості Верховної Ради України. – 2004. – № 19. – Ст. 263.
23. Додатковий протокол до Конвенції ООН проти транснаціональної організованої злочинності щодо попередження, припинення і покарання за торгівлю людьми, особливо жінками та дітьми: від 15 листопада 2000 р. // Закон України від 4 лютого 2004 р. № 1434-IV Про ратифікацію Протоколу // Відомості Верховної Ради України. – 2004. – № 19. – Ст. 264.
24. Міжнародна конвенція про боротьбу з фінансуванням тероризму: від 9 грудня 1999 р. // Закон України від 12 вересня 2002 р. № 368-IV Про ратифікацію Конвенції // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 43. – Ст. 313.
25. Конвенція ООН проти корупції: від 31 жовтня 2003 р. // Закон України від 18 жовтня 2006 р. № 251-V Про ратифікацію Конвенції // Відомості Верховної Ради України. – 2006. – № 50. – Ст. 496.
26. Міжнародна конвенція про боротьбу з вербуванням, використанням, фінансуванням та навчанням найманців: від 4 грудня 1989 р. // Закон України від 14 липня 1992 р. № 2488-XII Про ратифікацію Конвенції // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 45. – Ст. 635.
27. Конвенція про статус осіб без громадянства: від 28 вересня 1954 р. // Закон України від 10 січня 2013 р. № 2935-VI Про ратифікацію Конвенції // Відомості Верховної Ради України. – 2013. – № 29. – Ст. 356.
28. Конвенція про скорочення безгромадянства: від 30 серпня 1961 р. // Закон України від 10 січня 2013 р. № 2936-VI Про ратифікацію Конвенції // Відомості Верховної Ради України. – 2013. – № 29. – Ст. 357.
29. Міжнародна конвенція про боротьбу з апартеїдом у спорті: від 10 грудня 1985 р. // Закон України від 10 листопада 1986 р. № 3500-XI Про ратифікацію Конвенції // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1986. – № 46. – Ст. 934.
30. Конвенція про ліквідацію всіх форм расової дискримінації: від 21 грудня 1965 р. // Закон України від 7 березня 1969 р. № 4747-VI Про ратифікацію Конвенції // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1969. – № 9. – Ст. 67.

31. Конвенція про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок: від 18 грудня 1979 р. // Закон України від 12 березня 1981 р. № 2468-X Про ратифікацію Конвенції // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1981. – № 17. – Ст. 259.
32. Конвенція про права осіб з інвалідністю: від 13 грудня 2006 р. // Закон України від 16 грудня 2009 р. № 1767-VI Про ратифікацію Конвенції // Відомості Верховної Ради України. – 2010. – № 3. – Ст. 5.
33. Конвенція про захист усіх осіб від насильницьких зникнень: від 20 грудня 2006 р. // Закон України від 17 червня 2015 р. № 1477-VIII Про ратифікацію Конвенції // Відомості Верховної Ради України. – 2015. – № 34. – Ст. 342.

Література:

1. Солоненко, О. М. Міжнародна кримінальна юстиція: етапи становлення та розвитку : монографія / О. М. Солоненко. – Київ : Ліра-К, 2017. – 360 с. ISBN 978-617-7507-02-3.
2. Сироїд, Т. Л. Міжнародне кримінальне право : підручник / Т. Л. Сироїд ; Харків. нац. ун-т ім. В. Н. Каразіна. – Харків : Право, 2023. – 512 с. ISBN 978-966-998-539-2.
3. Гринчак, В. А., Земан, І. В., Когутич, І. І., Марін, О. К. Міжнародне кримінальне право (співробітництво держав у протидії злочинності) : підручник / В. А. Гринчак та ін. – Харків : Право, 2019.
4. Зелінська, Н. А. Міжнародні злочини та міжнародна злочинність : монографія / Н. А. Зелінська. – Одеса, 2006. – 568 с.
5. Навроцький, В. Міжнародне кримінальне право : навчальний посібник / за заг. ред. Т. І. Созанського та О. М. Броневицької. – Львів : ЛьвДУВС, 2024.
6. Серкевич, І., Устрицька, Н., Навроцька, В. (ред.) Сучасні тенденції розвитку кримінальної юстиції в Україні : колективна монографія / за ред. І. Гловюк, Н. Лащук. – Львів : Видавництво «БОНА», 2021. – 388 с. ISBN 978-617-7815-48-7.
7. Кучер, О. Б. Україна та Міжнародний кримінальний суд: еволюція та розвиток взаємовідносин / О. Б. Кучер // Науковий вісник Ужгородського національного університету, 2014. – Частина: Інститут міжнародних відносин КНУ.
8. Буткевич, В. Г. (ред.) Міжнародне право: основні галузі : підручник / В. Г. Буткевич та ін. – Київ : Либідь, 2004. – 814 с.
9. Sands, P. East West Street: On the Origins of Genocide and Crimes Against Humanity. New York: Knopf, 2016. 352 с. ISBN 978-0385350716.
10. Melzer, N. Targeted Killing in International Law. Oxford: Oxford University Press, 2008. 524 с. ISBN 978-0-19-953316-9.
11. Schabas, W. An Introduction to the International Criminal Court. Cambridge: Cambridge University Press, 6th ed., 2020. ISBN 978-0521806413.
12. Schabas, W. The International Criminal Court: A Commentary on the Rome Statute. Oxford: Oxford University Press, 2010. ISBN 978-0199580569.
13. Sand, S. (ред.). You, The People: The United Nations, Transitional Administration, and State-Building. Oxford: Oxford University Press, 2004.
14. Mandel, M. How America Gets Away with Murder: Illegal Wars, Collateral Damage and Crimes Against Humanity. London: Pluto Press, 2005. ISBN 978-0745311120.
15. P. Grzebyk. The Russian-Ukrainian Conflict and War Crimes: Documentation and Justice. Oxford: Oxford University Press, 2025.
16. Созанський, Т. І., Броневицька, О. М. (ред.). Міжнародне кримінальне право: навчальний посібник. Львів: ЛьвДУВС, 2024. 472 с. ISBN 978-617-511-406-3.
17. Каразін, В. Н. (ред.). Міжнародне кримінальне право: підручник. Харків: Право, 2023. 512 с. ISBN 978-966-998-539-2.
18. Піддубна, М. В. Воєнні злочини в кримінальному праві України. [Навчально-методичний матеріал]. 2016. — (доступ: дистант)

Електронні інформаційні ресурси:

1. <http://www.president.gov.ua>. – офіційний веб-сайт Президента України.
2. <http://www.portal.rada.gov.ua> – офіційний веб-сайт Верховної Ради України.
3. <http://www.kmu.gov.ua> – офіційний веб-сайт Кабінету Міністрів України.
4. <http://www.mvs.gov.ua> – офіційний веб-сайт Міністерства внутрішніх справ України.
5. <http://www.court.gov.ua/vscourt> – офіційний веб портал судової влади в Україні
6. <http://www.scourt.gov.ua> – офіційний веб-сайт Верховного Суду України.
7. <http://www.sbu.gov.ua> – офіційний веб-сайт СБУ.
8. <http://www.gp.gov.ua> – офіційний веб-сайт Генеральної прокуратури України.
9. <http://www.minjust.gov.ua> – Офіційний веб-сайт Міністерства юстиції України.
10. <http://www.reyestr.court.gov.ua> – єдиний реєстр судових рішень в Україні.
11. <http://www.vkka.gov.ua> – офіційний сайт Вищої кваліфікаційної комісії адвокатури.
12. <http://www.nbuv.gov.ua> – Національна бібліотека України імені В.І.Вернадського.